

Plan wynikowy z religii dla klasy I szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo

według podręcznika „Poznaję Boży świat” nr AZ-11-01/18-KI-4/20
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

I. Bóg jest przy mnie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
1. Z Bogiem w nowy rok szkolny.	– Wprowadzenie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych. – Motywowanie do radosnego spotykania się z Bogiem oraz otwartości na kolegów i koleżanki.	Katecheza jako spotkanie z Bogiem. Reguły współżycia obowiązujące w klasie (E.3). Tekst biblijny: Łk 18,16.	• przedstawia się wobec całej klasy, • potrafi opowiedzieć, gdzie można spotkać Boga, np. na modlitwie, w kościele, w przyrodzie.	• podaje prawdę, że na katechezie Bóg czeka na spotkanie ze swoimi dziećmi, • wyjaśnia, czym katecheza różni się od innych zajęć.	• chętnie współpracuje z koleżankami i kolegami w klasie.
2. Dziękuję Bogu za moją klasę i szkołę.	– Ukazanie potrzeby zdobywania wiedzy oraz rozwoju umiejętności we wspólnocie klasowej. – Kształtowanie umiejętności współpracy z rówieśnikami i budowania dobrych relacji z nauczycielami i innymi pracownikami szkoły.	Współpraca i współodpowiedzialność we wspólnocie klasowej (E.3). Przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie. Tekst biblijny: Rz 12,17-18.	• opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1), • wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), • uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3), • charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4), • podaje przykłady prawidłowych postaw i zachowań (prośba, przeproszenie, przebaczenie), • wyjaśnia, że klasa jest wspólnotą, a dzieci są za siebie nawzajem odpowiedzialne (E.3.5), • opisuje, czym jest koleżeństwo i przyjaźń (E.3.5).	• wyjaśnia, że wzajemna pomoc jest dobrem dla innych i radością dla Boga, • podaje przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie.	• współpracuje z innymi dziećmi, nauczycielami i innymi pracownikami szkoły (E.3.a; C.5.a), • akceptuje wszystkie osoby we wspólnocie klasowej (E.3.b), • modli się za nich.
3. Pozdrawiam Boga i ludzi.	– Zapoznanie z pozdrowieniami świeckimi i chrześcijańskimi oraz zapoznanie z czynnością zegnania się znakiem krzyża. – Motywowanie do używania znaku krzyża i pozdrowień chrześcijańskich.	Pozdrowienia chrześcijańskie jako wyraz wiary w Boga (E.3). Znak krzyża wyrazem wiary i szacunku wobec Boga (B.2). Tekst biblijny: Flp 1,2.	• podaje przykłady sytuacji, w których należy stosować pozdrowienia, • wyjaśnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są przypomnieniem o obecności Boga (A.2.1), • prawidłowo wita się i odpowiada na pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie, • poprawnie wykonuje znak krzyża (B.2.2), wypowiadając imiona Trójcy Świętej, • wyjaśnia, jakie przesłanie mają pozdrowienia „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i „Szczęść Boże”.	• opowiada, w którym miejscu znajduje się krzyż w domach i sali szkolnej, • wskazuje, że gest czynienia krzyża odzwierciedla kształt krzyża, na którym umarł Pan Jezus.	• wyraża swoją wiarę, używając pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (B.13.2), • okazuje szacunek wobec znaku krzyża i osób go czyniących.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
4. Poznaję dom, w którym mieszka Pan Bóg.	- Przekazanie prawdy, że kościół jest domem Bożym. - Kształtowanie postawy właściwego zachowania się w miejscach kultu.	Kościół jako dom Boga. Obecność krzyża w kościołach i przestrzeni świeckiej (B.2). Wybrane elementy wnętrza kościoła i jego sakralny wymiar. Tekst biblijny: Ps 150,1.	- wskazuje na różnice w wyglądzie pomiędzy świątynią a innymi budynkami (B.2.2), - podaje przykłady, czym różni się wnętrze kościoła od innych miejsc, - podaje przykłady, jak należy się zachować w miejscach poświęconych Panu Bogu.	- podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, - wyjaśnia, dlaczego kościół nazywamy domem Bożym.	- przyjmuje postawę szacunku w miejscach świętych, - chętnie udaje się do kościoła na niedzielną Mszę Świętą.
5. Krzyże i kapliczki w mojej miejscowości.	- Zapoznanie z tradycją stawiania krzyży, kapliczek i figur dla Bożej chwały. - Budzenie zainteresowania elementami kultu religijnego w najbliższym otoczeniu.	Obecność krzyża w przestrzeni świeckiej (B.2). Tradycja stawiania krzyży i kapliczek jako wyraz wiary i wdzięczności Bogu. Tekst biblijny: Ps 86,12a.	- wymienia znane mu kapliczki lub figury świętych, - opowiada, co one przedstawiają, - podaje przykłady powodów, z których stawiane były krzyże lub kapliczki.	podaje prawdę, że figury i kapliczki świętych są oddaniem chwały Bogu.	- przyjmuje postawę szacunku dla przedmiotów kultu religijnego, - zatrzymuje się na chwilę modlitwy przed krzyżem lub kapliczką.

II. Bóg mnie stworzył

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
6. Bóg mówi o sobie.	- Ukazanie Pisma Świętego jako księgi, w której Bóg mówi o sobie. - Kształtowanie postawy szacunku wobec Biblii.	Pismo Święte (A.2). Biblia księgą o Panu Bogu. Szacunek okazywany księdze Pisma Świętego. Tekst biblijny: Ps 119,160a.	- wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), - wymienia, gdzie może słuchać Pisma Świętego (dom, katecheza, kościół...), - podaje prawdę, że słuchając słów Pisma Świętego, słucha samego Boga, - uzasadnia, dlaczego księdze Pisma Świętego okazujemy wyjątkowy szacunek.	podaje prawdę, że z Pisma Świętego poznajemy, co Pan Bóg uczynił dla człowieka.	- otacza księgę Pisma Świętego szczególnym szacunkiem, - chętnie słucha tekstów Pisma Świętego.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
7. Bóg stworzył świat.	– Ukazanie miłości Boga w akcie stworzenia oraz mądrości i piękna stworzonego świata. – Motywowanie do wdzięczności Bogu za cały świat i odkrywania w nim Bożych przymiotów.	Stworzenie świata przejawem miłości Boga (A.3). Obecność Boga w przyrodzie (A.1). Przymioty Boga. Tekst biblijny: Rdz 1; Jr 32,17.	• opowiada o stworzeniu świata na podstawie biblijnego opowiadania (A.3.3), • wymienia elementy stworzonego świata, • podaje prawdę, że Bóg stworzył świat z miłości do ludzi (A.3.2), • na podstawie cech świata wymienia najważniejsze przymioty Boga: wszechmogący, wszechobecny, doskonały (A.3.1).	• wyjaśnia pojęcia: stworzyć, Stworzyciel, • podaje przykłady okazywania wdzięczności Bogu za świat przyrody.	• interesuje się światem i cieszy jego odkrywaniem (A.1.a), • na modlitwie dziękuje Bogu za stworzony świat.
8. Bóg dał nam aniołów.	– Zapoznanie z prawdą o istnieniu aniołów i ich zadaniach. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego opiekę za pośrednictwem Anioła Stróża.	Stworzenie aniołów przejawem miłości Boga (A.3). Zadania aniołów. Modlitwa „Aniele Boży”. Tekst biblijny: Ps 91,11.	• podaje prawdę, że Bóg stworzył anioły, • wyjaśnia, dlaczego aniołów nie możemy zobaczyć (A.3.4), • wyjaśnia, że Bóg wyznaczył aniołom różne zadania, • opisuje rolę Anioła Stróża w życiu ludzi, • mówi z pamięci modlitwę „Aniele Boży”.	• wskazuje, że Bóg opiekuje się ludźmi za pośrednictwem aniołów, • wyjaśnia, że opieka aniołów nad ludźmi jest przejawem dobroci Boga.	• dziękuje Bogu za Anioła Stróża, • z ufnością modli się słowami modlitwy „Aniele Boży” (C.2.c).
9. Bóg stworzył ludzi.	– Zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia człowieka. – Kształtowanie postawy wdzięczności za dar życia.	Stworzenie ludzi przejawem miłości Boga (A.3). Bóg daje nam życie za pośrednictwem rodziców. Tekst biblijny: Rdz 1,26-28a.	• na podstawie tekstu biblijnego opowiada o stworzeniu człowieka, • podaje prawdę, że Bóg dał człowiekowi ciało, duszę, rozum i wolną wolę (E.1.3), • wyjaśnia, że Bóg daje życie za pośrednictwem rodziców.	• wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, • podaje prawdę, że Bóg jest dawcą życia pierwszym ludzi i każdego człowieka.	• wyraża na modlitwie wdzięczność Bogu za dar życia, • dziękuje rodzicom za życie i modli się za nich (E.1.b).
10. Odkrywam Boga w pięknym świecie.	– Ukazanie prawdy, że otaczający nas świat jest dobry ponieważ pochodzi od Boga i Jego dary służą człowiekowi. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu oraz właściwego korzystania z dóbr natury.	Bóg jest źródłem dobra. Dobre i złe korzystanie z dóbr przyrody (C.2). Tekst biblijny Ps 104,14.19.14-15.	• na podstawie tekstu biblijnego wymienia przejawy troski Boga o świat (A.1.1), • podaje przykłady dobrego i złego korzystania z dóbr przyrody (C.2.1; C.2.2), • uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3). • podaje przykłady okazywania wdzięczności za wszystko, co otrzymał od Boga (A.2.2).	• podaje przykłady, kiedy Boże dary służą człowiekowi, • wyjaśnia, że Bóg podarował ludziom świat, by mogli czynić w nim wiele dobra.	• czyni dobro w swoim otoczeniu (C.2.a), • właściwie korzysta z darów Boga (C.2.b), • naśladuje Boga w Jego dobroci (C.2.c), • dziękuje Bogu za nieustanną opiekę (A.2.b).

III. Bóg mnie kocha

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
11. Jestem ważny dla Boga.	– Ukazanie prawdy o wartości każdego człowieka jako dziecka Bożego. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego bezinteresowną miłość. – Kształtowanie szacunku wobec siebie i odpowiedzialności za swoje ciało.	Człowiek świątynią Ducha Świętego (A.5). Godność dziecka Bożego. Wartość własnej osoby (E.1). Troska o własne ciało, które jest darem Boga. Tekst biblijny: 1 Kor 6,19-20.	• podaje prawdę, że Bóg pragnął, abyśmy się pojawili na świecie, • uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), • wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), • wyjaśnia, że rozum i wolna wola to narzędzia do czynienia dobra (E.1.3).	• podaje przykłady, jak należy troszczyć się o własne ciało i dbać o zdrowie, • na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego.	• akceptuje siebie (ciało i charakter) i stara się kochać siebie, • okazuje pragnienie życia w zgodzie z samym sobą (E.1.d), • wyraża wdzięczność Bogu za swoje ciało i troszczy się o swoje zdrowie.
12. Bóg się o mnie troszczy.	– Ukazanie prawdy o obecności i bliskości Boga w życiu ludzi. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu.	Sposoby poznania Boga (A.2). Przykłady troski Boga o człowieka. Tekst biblijny: Łk 12,22a.24-28; Mt 10,30.	• podaje prawdę, że Bóg jest zawsze blisko swoich dzieci (A.2.1), • podaje przykłady troski Boga wobec niego, • wyjaśnia, w jakich sytuacjach może prosić Boga o pomoc.	• wymienia osoby ze swojego otoczenia, które są blisko i mogą przyjść mu z pomocą, • wyjaśnia, że Bóg jest blisko nas i pomaga nam za pośrednictwem innych ludzi.	• wyraża pragnienie bycia blisko Boga, • troszczy się o bliskich, • z ufnością prosi Boga o pomoc.
13. Bóg mówi do mnie.	– Uświadomienie, że przez słowa Pisma Świętego Bóg uczy nas dobrego życia. – Kształtowanie postawy otwartości na Boże słowo i jego realizacji w życiu.	Pismo Święte księgą wiary, przez którą Bóg uczy, jak żyć (A.2). Obecność Boga w liturgii Kościoła (B.1): liturgia słowa. Tekst biblijny: Ps 119,105.	• podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej czytane jest Pismo Święte, • prawidłowo wykonuje potrójny znak krzyża, • podaje przykłady, jak można odpowiadać Panu Bogu na słowa skierowane do nas.	• opowiada, kto czyta Pismo Święte podczas liturgii, • opowiada wydarzenia, o których dowiedział się z Biblii, • podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią.	• okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu (A.3.a), • uważnie słucha słów Pisma Świętego (A.2.a).
14. Bóg daje mi przykazania.	– Zapoznanie z treścią przykazań Bożych. – Kształtowanie postawy zaufania do Boga, który prowadzi nas drogą przykazań.	Przykazania Boże (C.1). Wypełnianie przykazań służy dobru człowieka. Tekst biblijny: Ps 119,4.151.	• z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), • podaje, ile jest przykazań, • podaje przykłady, jakich postaw należy unikać, • podaje przykłady właściwych zachowań wynikających z wypełniania przykazań.	• w miarę swoich możliwości wyjaśnia poszczególne przykazania, • uzasadnia, że wypełnianie przykazań prowadzi do szczęścia poszczególnych osób i wszystkich wokół.	• prosi Boga o pomoc w wypełnianiu przykazań, • wyraża pragnienie zachowywania przykazań (C.1.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
15. Uczę się kochać Boga i ludzi.	– Zapoznanie z przykazaniem miłości Boga i bliźniego. – Motywowanie do doskonalenia umiejętności oceny własnego postępowania w świetle przykazania miłości.	Przykazanie miłości Boga i bliźniego (E.1). Symbolika serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości. Dobre uczynki wyrazem miłości wobec Boga i ludzi. Tekst biblijny: Mk 12,30-31.	• podaje prawdę, że bliźni to każdy człowiek, • mówi z pamięci treść przykazania miłości Boga i bliźniego, • wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5), • podaje prawdę, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga (E.4.7),	• wyjaśnia symbolikę serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości, • wyjaśnia, że zachowując przykazania, odpowiada na Bożą miłość, • ocenia swoje postępowanie, odróżniając zachowania właściwe od niewłaściwych.	• dostrzega potrzeby drugiego człowieka i chętnie pomaga, • poddaje ocenie serca swoje postępowanie, • stara się żyć według przykazania miłości (C.1.b).

IV. Bóg daje mi Jezusa i Matkę Maryję

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
16. Rozmawiam z Bogiem.	– Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem. – Budzenie pragnienia częstej modlitwy i gotowości do niej.	Modlitwa jako dialog z Bogiem (D.1). Modlitwa dziękczynienia, prośby, uwielbienia i przeproszenia (D.1). Biblijne opowiadanie: 1 Sm 3,2-10 – rozmowa Samuela z Bogiem (A.3).	• wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa (D.1.1), • podaje przykłady, za co może Bogu dziękować, o co Go prosić, za co przepraszać i uwielbiać Go (D.1.2.), • wypowiada modlitwy, które już zna, • wyjaśnia, że powołanie przez Boga jest zaproszeniem do przyjaźni z Nim (A.2.1).	• opowiada o rozmowie Samuela z Bogiem, • podaje prawdę, że Bogu jako dobremu Ojcu może powiedzieć o wszystkim, • układa proste modlitwy prośby, dziękczynienia, uwielbienia i przeproszenia.	• na modlitwie mówi Bogu o swoich sprawach radosnych i trudnych, • chętnie modli się każdego dnia (D.1.a).
17. Z Maryją czekam na Bożego Syna. Advent.	– Ukazanie Adventu jako czasu oczekiwania na Zbawiciela wspólnie z Maryją. – Motywowanie do radosnego przygotowania na spotkanie z Jezusem.	Oczekiwanie na Pana Jezusa. Maryja Matką Chrystusa i naszą. (A.4) Maryja Nauczycielką modlitwy (D.5). Sens i przesłanie Adventu (B.4). Tekst biblijny: Iz 7,14; Łk 1,26-32.34-35.38.	• na podstawie opowiadania biblijnego i obrazu opowiada scenę zwiastowania, • podaje prawdę, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), • mówi z pamięci modlitwę „Zdrowaś Maryjo”, • opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adventem (B 4.1), • wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1).	• wyjaśnia określenie „Adwent”, • wymienia symbole adwentowe i omawia ich znaczenie.	• wyraża wdzięczność Bogu za Maryję (A.4.b.), • wyraża pragnienie udziału w roratach, • radośnie przygotowuje się na święta Bożego Narodzenia.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
18. Świętuję narodziny Bożego Syna.	– Ukazanie prawdy o narodzeniu Jezusa w Betlejem. – Motywowanie do radosnego przeżywania tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia.	Świętujemy Boże Narodzenie w kościele (B.5). Tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.5). Tekst biblijny: Łk 2,1-7.	• wyjaśnia znaczenie wcielenia Syna Bożego (B.5.1), • opowiada o zwyczajach ze swojego domu i środowiska związanych z Bożym Narodzeniem (B.5.1), • opisuje najważniejsze tradycje związane z Bożym Narodzeniem w kościele (B.5.2).	• omawia okoliczności narodzenia Jezusa i podaje, gdzie się urodził, • wyjaśnia, dlaczego składamy sobie życzenia, • podaje przykłady życzeń związanych z osobą Jezusa.	• szanuje opłatek, jako symbol Jezusa, • składa życzenia kolegom, koleżankom oraz bliskim w domu.
19. Oddaję pokłon Jezusowi wraz z mędrcami.	– Zapoznanie z biblijnym opisem o pokłonie mędrców. – Budzenie gotowości do głoszenia o Jezusie w swoim środowisku.	Jezus obiecanym Zbawicielem (A.4). Zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego (B.5). Tekst biblijny: Mt 2,9b-12.	• opowiada o drodze mędrców do Betlejem i pokłonie przed Dzieciątkiem, • wymienia dary złożone przez mędrców i wyjaśnia ich znaczenie, • podaje nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, • omawia wybrane zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego (B.5.3).	• wyjaśnia, czego symbolem może być gwiazda, • podaje prawdę, że Jezus objawił się wszystkim ludziom, • wyjaśnia przesłanie nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”.	• śpiewając kolędy, dziękuje Jezusowi, że przyszedł do wszystkich ludzi, • angażuje się w przeżywanie wydarzeń związanych ze świętem Trzech Króli.
20. Proszę Boga, mojego Ojca.	– Zapoznanie z treścią modlitwy „Ojcze nasz”. – Kształtowanie postawy uznania Boga jako swojego Ojca.	Modlitwa „Ojcze nasz” (D.4). Troska o potrzeby innych. Tekst biblijny: Łk 11,1-4.	• podaje prawdę, że Bóg pragnie, byśmy mówili do Niego „Ojcze”, • wskazuje, że Bóg jest najlepszym Ojcem ze wszystkich na ziemi, • wskazuje, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, • mówi z pamięci słowa modlitwy „Ojcze nasz” (D 4.1).	• wyjaśnia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”, • wyjaśnia, że w modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o pomoc dla siebie i wszystkich potrzebujących.	• modli się słowami modlitwy „Ojcze nasz”, • prosi Boga o pomoc dla siebie i innych.
21. Poznaję miłosierdzie Boga.	– Ukazanie Bożego miłosierdzia. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu, który szuka człowieka.	Bóg miłosiernym Ojcem (B.8). Drogi odejścia i powrotu do Boga. Przypowieść o zagubionej owcy (Łk 15,3-7).	• wskazuje, że dla Boga każdy jest ważny, • wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), • uzasadnia potrzebę zaufania kochającemu Bogu (B.8.3).	• opowiada przypowieść o zagubionej owcy, • podaje przykłady odejścia człowieka od Boga, • podaje prawdę, że Bóg poszukuje „zagubionego” człowieka.	• wyraża wdzięczność wobec daru Bożego miłosierdzia (B.8.a), • pragnie być blisko Boga.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
22. Uczę się przeproszać.	– Ukazanie Boga jako przebaczonego Ojca. – Kształtowanie postawy żalu i przeproszenia wobec Boga.	Bóg Miłosiernym Ojcem (B.8). Ufność w przebaczącą miłość Boga Ojca. Przypowieść o miłosiernym Ojcu (Łk 15,11-24).	• wyjaśnia, że zło zasmuca Boga, • wymienia przejawy Bożego miłosierdzia ukazane w historii o synu marnotrawnym (B.8.2), • podaje prawdę, że Bóg czeka na powrót człowieka i zawsze jest gotowy przebaczyć, • uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu (B.8.3).	• opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu, • omawia postawy syna marnotrawnego wobec ojca, • uzasadnia, dlaczego powinniśmy przeproszać Boga, • wymienia sytuacje, w których należy przeprosić Boga i drugiego człowieka.	• przyjmuje z wdzięcznością dar Bożego przebaczenia (B.8.b), • przeprosza Boga na modlitwie.

V. Bóg jest w mojej rodzinie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
23. Dziękuję Bogu za moją rodzinę.	– Ukazanie rodziny jako daru Pana Boga i jej wartości w życiu człowieka. – Kształtowanie postawy wdzięczności za dar rodziny.	Wspólnota rodzinna (E.2). Rodzina jako szkoła miłości. Miłość Boga wzorem wzajemnej miłości w rodzinie. Tekst biblijny: 1 J 4,21.	• charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), • wyjaśnia, że najważniejszą więzią w rodzinie jest miłość, • podaje prawdę, że najlepszym wzorem miłości jest Bóg, • podaje przykłady, w jaki sposób okazują miłość rodzice dzieciom i dzieci rodzicom, • wskazuje, że po przodkach dziedziczymy rzeczy materialne, cechy charakteru, umiejętności.	• wskazuje, że Bóg okazuje swoją miłość dzieciom przez rodziców i odwrotnie, • wyjaśnia, że brak miłości rodziców (lub jednego) Bóg wynagradza na inne sposoby.	• okazuje wdzięczność rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.2.b), • chętnie poznaje historię swojej rodziny, • wyraża Bogu wdzięczność za dar rodziny (E.2.a).
24. Mam obowiązki w mojej rodzinie.	– Ukazanie wartości więzi w rodzinie oraz roli i miejsca dziecka w niej. – Budzenie odpowiedzialności za wspólne dążenie do nieba rodziców i dzieci.	Wspólnota rodzinna (E.2): współpraca i współodpowiedzialność. Rodzice i dzieci jako dar Boga i skarb dla siebie nawzajem. Tekst biblijny: Kol 3,20.	• podaje przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), • wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2), • rozpoznaje i nazywa emocje swoje oraz innych osób (E.1.4), • wyjaśnia rolę opiekunów i rodziców zastępczych wobec dzieci, które nie mają rodziców.	• wyjaśnia, czym różnią się obowiązki rodziców od obowiązków dziecka, • wskazuje, że życie rodzinne powinno nas prowadzić do nieba.	• okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom (E.2.b), • stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie (E.2.c), • wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
25. Mój czas wolny.	– Ukazanie czasu wolnego jako daru Pana Boga. – Motywowanie do twórczego spędzania czasu wolnego.	Czas wolny darem Boga. Dobre wykorzystanie czasu wolnego (C.3). Tekst biblijny: Flp 4,4.6.	• podaje prawdę, że Bóg daje radość zabawy, • opowiada, jak wypełnia czas wolny, • podaje przykłady spędzania wolnego czasu z kolegami i przyjaciółmi, • wyjaśnia, na co nie powinno się poświęcać zbyt wiele czasu.	• uzasadnia, dlaczego dzieci mają prawo do odpoczynku.	• świadomie podejmuje decyzje, jak wykorzysta czas wolny, • na modlitwie dziękuje Bogu za czas odpoczynku i radości.

VI. Bóg zbawia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Środą Popielcową rozpoczynam Wielki Post.	– Ukazanie Wielkiego Postu jako czasu przemiany dla Jezusa. – Motywowanie do czynienia dobrych uczynków.	Przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego (B.4): Wielki Post. Wielki Post jako czas stawania się lepszym (F.1). Tekst biblijny: Łk 4,1-13.	• podaje nazwę dnia rozpoczynającego Wielki Post i czas trwania tego okresu (B.4.1), • wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”, • wyjaśnia przesłanie obrzędu posypania głów popiołem, • podaje przykłady wielkopostnych postanowień – obietnic złożonych Jezusowi.	• podaje z pamięci słowa towarzyszące posypaniu głów popiołem, • własnymi słowami opowiada perykopę o kuszeniu Jezusa, • wyjaśnia, na czym polega przemiana postępowania ze względu na Jezusa.	• świadomie uczestniczy w liturgii Środy Popielcowej (B.4.a), • podejmuje postanowienia wielkopostne.
27. Niosę krzyż z Panem Jezusem.	– Ukazanie wybranych wydarzeń z drogi krzyżowej Pana Jezusa. – Kształtowanie postawy współcierpienia z Jezusem i motywowanie do wytrwałego pokonywania trudności.	Współcierpienie z Panem Jezusem podczas Jego drogi krzyżowej (B.4). Wybrane stacje drogi krzyżowej (II, III, XII). Wartość cierpienia.	• podaje prawdę, że owocem cierpienia Jezusa jest odkupienie wszystkich ludzi, • pamięta tekst modlitwy „Któryś za nas...”, • wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11, B.2.2).	• opowiada wybrane sceny z drogi krzyżowej (stacje: II, III, XII), • podaje przykłady, kiedy owocem cierpienia może być dobro, • wyjaśnia, dlaczego warto pokonywać trudności.	• ocenia swoją postawę wobec cierpienia, porównując ją z postawą Jezusa, • prosi Jezusa o pomoc w pokonywaniu trudności, • bierze udział w nabożeństwie drogi krzyżowej.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
28. Idę z palmą za Jezusem.	– Zapoznanie z opisem wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. – Motywowanie do udziału w procesji Niedzieli Palmowej.	Wjazd Jezusa do Jerozolimy (A.4). Liturgia Niedzieli Palmowej (B.4) – symbolika palmy. Tekst biblijny: Mt 21,7-11.	• opowiada o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, • wyjaśnia symbolikę palmy (B.5.2), • opowiada, jak wygląda procesja w Niedzielę Palmową, • z pomocą wykonuje palmę lub rysuje ją samodzielnie.	• wyjaśnia pojęcia: „hosanna”, „Niedziela Palmowa”, • określa rozkładanie płaszczy i rzucanie gałązek przed Jezusem jako znak uznania Go za Króla.	• dziękuje Jezusowi za otrzymane od Niego dary, • uczestniczy w liturgii Niedzieli Palmowej, • włącza się w przygotowanie i przebieg klasowej procesji z palmami.
29. Świętuję zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.	– Ukazanie prawdy o tym, że Pan Jezus zmartwychwstał. – Zapoznanie z przesłaniem obrzędu błogosławieństwa pokarmów. – Motywowanie do radosnego przeżywania świąt wielkanocnych.	Grób Pański. Błogosławieństwo pokarmów (B.5). Liturgia, zwyczaje i symbole wielkanocne (B.5). Tekst biblijny: Łk 24,1-10.	• opowiada o śmieci Pana Jezusa i złożeniu Go do grobu, • wyjaśnia, dlaczego monstrancja z Hostią jest najważniejszym elementem grobu Pańskiego, • wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania (B.5.1), • wymienia zwyczaje i symbole wielkanocne.	• opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest świętem radosnym.	• uczestniczy w przygotowaniu i błogosławieństwie pokarmów, • modli się przy grobie Pańskim, • radośnie przeżywa święta wielkanocne.
30. Myślę o niebie.	– Zapoznanie z perykopą o wniebowstąpieniu Jezusa. – Motywowanie do zabiegania o miejsce w niebie.	Wniebowstąpienie Jezusa (A.4). Powtórne przyjście Jezusa (A.6). Tekst biblijny: Dz 1,9-11.	• podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie, • podaje prawdę, że Jezus przyjdzie powtórnie na ziemię (A.6.1), • wskazuje, co podczas życia na ziemi pomaga w drodze do nieba.	• na miarę swoich możliwości wyjaśnia, czym jest niebo, • opowiada o wniebowstąpieniu Jezusa.	• wyraża pragnienie przebywania z Bogiem w niebie, • na modlitwie prosi Jezusa o pomoc w osiągnięciu nieba.

VII. Bóg jest ze mną w Kościele

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
31. Jestem dzieckiem Bożym.	– Ukazanie, że sakrament chrztu czyni nas dziećmi Bożymi. – Kształtowanie postawy wdzięczności za chrzest i dar dzieciństwa Bożego.	Sakrament chrztu (B.3). Dar dzieciństwa Bożego. Wiara jako odpowiedź na Bożą miłość. Tekst biblijny: 1 J 3,1.	• pamięta słowa „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, • wymienia znaki i symbole związane z chrztem, • wymienia dary, które otrzymał od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4).	• wyjaśnia, że od chwili chrztu stał się ukochanym dzieckiem Boga, • podaje prawdę, że przez dar życia, chrzest i wiarę Pan Bóg okazuje nam swoją miłość.	• wyraża radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b), • dziękuje Panu Bogu za życie, chrzest i wiarę.
32. Dziękuję Bogu za ludzi wierzących na całym świecie.	– Uświadomienie roli Kościoła jako rodziny dzieci Bożych oraz roli i miejsca dziecka w niej. – Budzenie świadomości przynależności do wspólnoty Kościoła.	Wspólnota kościelna (E.4). Włączenie do rodziny dzieci Bożych przez sakrament chrztu. Wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię. Tekst biblijny: Ef 4,5-6a; J 10,1-16.	• opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), • wyjaśnia, że do wspólnoty Kościoła włącza sakrament chrztu (E.4.2), • opowiada o Kościele jako owczarni Bożej (E.4.4), • wyjaśnia, że każdy w Kościele ma określone miejsce.	• wyjaśnia, że w rodzinie dzieci Bożych Bóg jest Ojcem, a ochrzczeni są dla siebie rodzeństwem, • podaje prawdę, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię.	• okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b), • stara się o budowanie dobrych relacji we wspólnocie Kościoła (E.2.c). • modli się za rodzinę dzieci Bożych.
33. Spotykam się z Bogiem na Mszy Świętej.	– Ukazanie, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii. – Budzenie pragnienia spotykania się z Bogiem podczas Mszy Świętej. – Kształtowanie szacunku wobec Boga przez gesty i postawy liturgiczne.	Obecność Boga w liturgii: w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina (B.1). Podstawowe gesty i postawy liturgiczne (B.2). Tekst biblijny: Mt 26,26-28.	• podaje prawdę, że Bóg jest obecny w liturgii i wymienia sposoby Jego obecności (B.1.1), • podaje prawdę, że Bóg czeka na spotkanie z ludźmi podczas Mszy Świętej, • rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty i postawy liturgiczne (B.2.2).	• omawia, na czym polega właściwe zachowanie w kościele, • wyjaśnia, dlaczego na Mszę Świętą ubieramy się odświętnie, • omawia, na czym polega właściwe zachowanie w kościele.	• okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii (B.1.a), • wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii (B.1.b), • prawidłowo wykonuje gesty podczas liturgii Mszy Świętej.
34. Moje obowiązki w Bożej rodzinie.	– Ukazanie zadań dorosłych i dzieci we wspólnocie Kościoła. – Motywowanie do aktywnego uczestnictwa w życiu parafii.	Wspólnota kościelna. Sposoby zaangażowania się w działalność Kościoła (E.4). Zadania dorosłych i dzieci w Kościele. Kościół jako centrum życia parafii. Tekst biblijny: 1 Tes 5,15-17.	• podaje, że w Kościele jesteśmy nawzajem za siebie odpowiedzialni, • opowiada o działalności misjonarzy (F.2.2), • wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna (E.4.4), • charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5).	• opowiada, jak wygląda kościół parafialny, • wymienia zadania osób zaangażowanych w funkcjonowanie parafii i pomoc potrzebującym.	• chętnie pomaga innym członkom wspólnoty Kościoła (E.2.c), • angażuje się w życie wspólnoty parafialnej (E.4.c), • modli się za cały Kościół.

VIII. Katechezy okolicznościowe

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
35. Modlę się na różańcu.	– Ukazanie wartości modlitwy różańcowej. – Budzenie pragnienia modlitwy na różańcu.	Modlitwa różańcowa (B.7). Modlitwa wstawiennicza – podstawa skuteczności modlitw (D.1; D.5). Przesłanie objawienia Matki Bożej w Lourdes. Tekst biblijny: Mt 18,19-20.	• opowiada, jak wygląda różaniec, • wymienia modlitwy, które są odmawiane na różańcu, • wyjaśnia, że podczas modlitwy różańcowej wspólnie prosimy Maryję o pomoc, • uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4).	• wymienia części różańca świętego, • podaje prawdę, że podczas modlitwy różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, • opowiada o objawieniu Matki Bożej w Lourdes, • podaje prawdę, że w Lourdes Matka Boża prosiła o modlitwę różańcową.	• modli się na różańcu, • uczestniczy w nabożeństwach różańcowych.
36. Chcę być święty.	– Ukazanie dróg prowadzących do świętości. – Motywowanie do naśladowania życia świętych oraz modlitwy w intencji zmarłych.	Uroczystość Wszystkich Świętych (B.4). Powołanie do świętości. Modlitwa za zmarłych (D.1). Tekst biblijny: 1 Kor 2,9.	• podaje prawdę, że Bóg zaprasza nas do życia wiecznego, • podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego, • wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7, D.2.3), • mówi z pamięci modlitwę „Wieczny odpoczynek”.	• opowiada o życiu św. Dominika Savio oraz św. Franciszka i Hiacynty Marto, • wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych, • opowiada, jak należy postępować, aby być świętym.	• wyraża wdzięczność za świętych, • odpowiada dobrym życiem na zaproszenie do świętości, • modli się za zmarłych.
37. Pomagam jak święty Mikołaj.	– Ukazanie historii św. Mikołaja. – Kształtowanie umiejętności dzielenia się z innymi na wzór św. Mikołaja.	Historia życia św. Mikołaja (C. 5). Uczymy się dobroci od św. Mikołaja. Pomoc bez oczekiwania na wdzięczność.	• podaje wybrane wydarzenia z życia św. Mikołaja, • wskazuje, w jaki sposób naśladować dobroć św. Mikołaja, • wyjaśnia, że można obdarowywać innych dobrocią (nie tylko materialnie).	• opowiada, jak żył św. Mikołaj, • wyjaśnia sens obdarowywania bez oczekiwania na wdzięczność.	• pragnie naśladować św. Mikołaja w dobroci, • sprawia radość innym dobrymi uczynkami, • okazuje dobroć bliźniemu (C.2.a).
38. Idę w procesji za Jezusem.	– Ukazanie, że podczas uroczystości Bożego Ciała Pan Jezus odwiedza miasta i wioski. – Kształtowanie postawy czci i szacunku dla Najświętszego Sakramentu. – Motywowanie do czynnego udziału w procesji Bożego Ciała.	Procesja Bożego Ciała (B.4). Obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Tekst biblijny: Iz 6,3.	• opisuje, jak odbywa się procesja Bożego Ciała, • wyjaśnia, dlaczego procesja Eucharystyczna odbywa się ulicami miast i wiosek (B.2.2), • mówi z pamięci modlitwę „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”.	• wyjaśnia pojęcie „monstrancja”, • wskazuje obecność Boga w codziennych wydarzeniach i w miejscu, w którym żyje, • podaje sposoby zaangażowania się dzieci w procesję Bożego Ciała	• wyraża cześć i uwielbienie dla Najświętszego Sakramentu, • czynnie uczestniczy w procesji Bożego Ciała.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
39. Modłę się do Maryi, naszej Matki i Królowej.	– Ukazanie Maryi jako Matki wszystkich ludzi i Królowej świata. – Kształtowanie postawy zaufania i zawierzenia Maryi.	Maryja jest Matką i Królową (A.4). Litania loretańska. Tekst biblijny: Ap 12,1b.	• wyjaśnia pojęcie „Litania loretańska” (B.7.2), • uzasadnia, dlaczego Matka Jezusa jest również naszą Matką, • wyjaśnia, że figury, obrazy i kapliczki są wyrazem naszej miłości do Maryi.	• wyjaśnia wybrane wezwania „Litanii loretańskiej”, • wyjaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową, • podaje godzinę nabożeństw majowych w swojej parafii.	• powierza Maryi swoje intencje, • chętnie uczestniczy w nabożeństwach majowych.
40. Proszę Boga o dobre wakacje.	– Ukazanie prawdy o chrześcijańskim przeżywaniu wakacji. – Motywowanie do przeżywania wakacji w łączności z Bogiem.	Prosimy o dobre wakacje (C.3; A.3; A.1). Dobre wykorzystanie czasu wolnego: odpoczynek, praca, świętowanie. Tekst biblijny: Ps 92,2-3.	• podaje prawdę, że po trudach nauki nadchodzi czas odpoczynku, • wyjaśnia, że w czasie odpoczynku także można chwalić Boga, • podaje przykłady dobrego wypoczynku.	• wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie przeżywanie wolnego czasu.	• pamięta o Bogu w czasie wakacji, • w czasie wakacji chętnie chodzi do kościoła.